

LAKIALOITE 137/2008 vp

Laki sairausvakuutuslain 4 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle

ALOITTEEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Lakialoitteessa ehdotetaan sairausvakuutuslakia muutettavaksi siten, että myös yksityisenä ammatinharjoittajana toimivan, laillistetun suu-

hygienistin lääkärin läheteen perusteella antama hoito on korvattavaa.

PERUSTELUT

Sairausvakuutuslain mukaan sairausvakuutuskorvaus myönnetään lääkärin tai hammaslääkärin itse suorittamasta tai hänen määräämästään tutkimus- tai hoitotoimenpiteestä, kun sen suorittajana on sairausvakuutuslaissa mainittu muu terveydenhuollon ammattihenkilö. Suuhygienistiä ei tällaiseksi muuksi terveydenhuollon ammattihenkilöksi ole määritelty.

Suuhygienisti on ammattikorkeakoulututkinon suorittanut suun terveydenhuollon ammattilainen, jonka tehtäviin kuuluvat muun muassa suun terveystarkastukset ja hoidon tarpeen arviointi, hammaskiven ja värjäytymien poistot, fluoraus, kotihoidon opetus ja hampaiden valkaisu. Suuri osa suuhygienisteistä työskentelee hammaslääkäriasemalla. Itsenäisinä ammatinharjoittajina suuhygienistejä on muutaman kymmenen suuruinen joukko.

Vaikka suuhygienistin tekemää työtä ei sairausvakuutuslaissa ole määritelty korvattavuuden piiriin, on korvaus käytännössä myönnetty, jos suuhygienisti työskentelee samassa hoitotiimissä yksityislääkärin alaisuudessa. Suuhygie-

nistin kuulumisen samaan hoitotiimiin katsotaan edellyttävän palkkasuhdetta. Tällöin lähtökohtana on hammaslääkärin työ ja sen tekeminen tiimissä, jolloin hammaslääkäri on vastuussa myös suuhygienistin antamasta hoidosta. Näissä tapauksissa suuhygienistin antama hoito onkin määritelty hammaslääkärin työksi ja se on korvattu hammaslääkärin työnä. Korvaus palkkiosta on enintään 60 prosenttia Kelan vahvistamasta taksasta, mikä merkitsee käytännössä noin 40 prosenttia kustannuksista.

Sen sijaan itsenäisenä ammatinharjoittajana toimivan suuhygienistin antama hoito ei nykyisin ole korvattavaa. Käytännössä näissäkään tapauksissa korvausta on ainakin joissain tapauksissa aiemmin maksettu, mutta käytäntö muuttui, kun Kansaneläkelaitos 16.11.2006 antoi ohjeet suuhygienistin antaman hoidon korvaamisesta. Silti korvauskäytännössä on edelleen alueellisia eroja. Tämän korvauskäytännön muutoksen jälkeen itsenäisenä ammatinharjoittajana toimivien suuhygienistien määrä on laskenut selvästi.

Sekavan korvauskäytännön vaikutukset näkyvät Kuluttajaviraston ja lääninhallitusten syyskuussa 2008 tekemästä vertailusta, jossa kartoitettiin suuhygienistien palveluista veloitetujen palkkioiden tasoa. Palkkioiden suuruudessa kun on suuria eroja. Kilpailullisista syistä itsenäisenä ammatinharjoittajana toimiva suuhygienisti ei pysty laskuttamaan työstään samansuuruisia palkkiota, mitä yksityisillä lääkäriasemilla voidaan tehdä, kun sairausvakuutuskorvaus myönnetään vain jälkimmäisillä tehdystä työstä. Tällaisessa tilanteessa potilaan on vaikea tehdä hintavertailua, sillä useilla hammaslääkäriasemilla korvaus vähennetään suoraan hinnasta. Nykytilannetta voikin pitää kilpailua vääristävänä. Lisäksi on kohtuutonta, että sairausvakuutuskorvaus myönnetään hammaslääkärin taksan perusteella, vaikka työn tekee lyhyemmän koulutuksen saanut suuhygienisti.

Terveyspoliittiset syyt puoltavat suuhygienistin antaman hoidon korvattavuutta. Terveyden-

huollon ammattihenkilöiden työnjakoa on viime vuosina kehitetty voimakkaasti resurssien kohdentamiseksi ja palveluiden turvaamiseksi. Julkisen hammashuollon puolella suuhygienistien rooli on huomioitu suun terveyden hoidossa ja tämä on vaikuttanut myös Stakesin ylläpitämään kansalliseen suun terveydenhuollon toimienpideluokitukseen, johon on lisätty uuden toimintakäytännön mukaisia suuhygienistien hoitotoimenpiteitä. Myös sosiaali- ja terveystieteiden ministeriössä on yhteistyössä Kansaneläkelaitoksen kanssa selvitelty sairausvakuutuskorvauksen laajentamisen mahdollisuuksia koskemaan myös suuhygienistien tekemää työtä.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että eduskunta hyväksyy seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

sairausvakuutuslain 4 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 21 päivänä joulukuuta 2004 annetun sairausvakuutuslain (1224/2004) 4 §:n 2 kohta seuraavasti:

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

2) *muulla terveydenhuollon ammattihenkilöllä* sellaista sairaanhoitajaa, terveydenhoitajaa, kättilöä, fysioterapeuttia, laboratoriohoitajaa,

erikoishammasteknikkoa, suuhygienistiä ja psykologia, jolle Terveydenhuollon oikeusturvakeskus on myöntänyt oikeuden harjoittaa ammatiaan laillistettuna ammattihenkilönä;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2009.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 2008

Johanna Ojala-Niemelä /sd